

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 231/21
Luxembourg, 21. december 2021

Sodba v zadevi C-251/20
Gtflif Tv

Razširjanje izjav, ki domnevno pomenijo ocrnitev, na spletu: zahteva za povrnitev škode, ki je bila s tem povzročena na ozemlju države članice, se lahko vloži pri sodiščih te države članice

Ta pristojnost je pogojena le s tem, da je ali je bila vsebina, ki pomeni kršitev, dostopna na tem ozemlju

Gtflif Tv (v nadaljevanju: tožeča stranka) je družba s sedežem v Češki republiki, ki ustvarja in predvaja avdiovizualne vsebine za odrasle. DR, s stalnim prebivališčem na Madžarskem, tudi opravlja dejavnosti na tem področju.

Tožeča stranka, ki DR očita, da je na več spletnih straneh v zvezi z njo podal izjave, ki pomenijo ocrnitev, je tega tožila pred francoskimi sodišči, pri čemer je zahtevala, prvič, izbris teh izjav in popravek objavljenih podatkov ter, drugič, povrnitev škode, nastale zaradi navedenih izjav. Tako na prvi stopnji kot v pritožbenem postopku so se ta sodišča izrekla za nepristojna za odločanje o teh zahtevkih.

Tožeča stranka je pri Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) predlagala razveljavitev sodbe pritožbenega sodišča (Francija), ki naj bi kršilo pravilo o posebni pristojnosti, ki je določeno v členu 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012¹ v korist sodišč „kraja, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka“, s tem, da je razsodilo, da za določitev pristojnosti sodišča, pri katerem je vložena tožba, ne zadostuje, da so izjave, ki pomenijo ocrnitev in ki so bile objavljene na spletu, dostopne na območju tega sodišča, ampak morajo biti takšne, da lahko na tem območju povzročijo škodo.

Ker je predložitveno sodišče med drugim menilo, da je središče interesov tožeče stranke v Češki republiki, in ugotovilo, da ima DR stalno prebivališče na Madžarskem, je razsodilo, da francoska sodišča niso pristojna za odločanje o zahtevi za izbris izjav, ki naj bi pomenile ocrnitev, in popravek objavljenih podatkov. Vendar se je odločilo, da Sodišču postavi vprašanje o tem, ali so francoska sodišča pristojna za odločanje o odškodninskem zahtevku v zvezi s škodo, ki naj bi tožeči stranki nastala na ozemlju, ki spada na območje teh sodišč, čeprav ta niso pristojna za odločanje o zahtevku za popravek in izbris.

Sodišče, ki je odločalo v sestavi velikega senata, je v sodbi **pojasnilo določitev sodišč, pristojnih za odločanje o odškodninski tožbi zaradi nastanka škode na spletu.**

Presoja Sodišča

Sodišče je razsodilo, da oseba, ki – ker meni, da so ji bile s spletnim razširjanjem izjav v zvezi z njo, ki pomenijo ocrnitev, kršene pravice – želi hkrati doseči, prvič, popravek podatkov in izbris vsebin, ki so bili objavljeni na spletu in ki se nanašajo nanjo, ter drugič, povrnitev škode, ki naj bi ji zaradi te spletne objave nastala, **lahko pred sodišči vsake države članice, na ozemlju katere so ali so bile te izjave dostopne, zahteva povrnitev škode**, ki naj bi ji bila povzročena v državi

¹ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1). Natančneje, na podlagi člena 7, točka 2, te uredbe velja: „Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici: [...] v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka [...]“.

članici sodišča, pri katerem je tožba vložena, čeprav ta sodišča **niso pristojna** za obravnavo zahtevka **za popravek in izbris**.

Sodišče je, da bi prišlo do tega sklepa, spomnilo, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pravilo o posebni pristojnosti, ki je določeno v členu 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 v korist sodišč „kraja, kjer je prišlo do škodnega dogodka ali lahko pride do škodnega dogodka“, hkrati nanaša na **kraj vzročnega dogodka** in na kraj **nastanka škode**, saj je glede na okoliščine vsak od njiju lahko **koristen za dokazovanje** in **organizacijo** postopka.

V zvezi z očitki o kršitvi osebnostnih pravic zaradi vsebine, objavljene na spletnem mestu, je Sodišče opozorilo tudi, da ima oseba, ki meni, da je oškodovana, pravico vložiti odškodninsko tožbo za povrnitev celotne škode bodisi pri **sodišču v kraju sedeža izdajatelja zadevne vsebine na podlagi kraja vzročnega dogodka** bodisi **pri sodiščih države članice, v kateri je središče njenih interesov, na podlagi kraja nastanka škode**. Ta oseba lahko namesto tožbe za ugotovitev odškodninske odgovornosti in za povrnitev celotne škode vloži tožbo pri sodiščih vsake države članice, na ozemlju katere je ali je bila na spletu objavljena vsebina dostopna. Vendar so ta sodišča **pristojna za odločanje zgolj glede škode, storjene na ozemlju države članice sodišča, ki zadevo obravnava**.

Zato lahko v skladu s členom 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012, kot je razložen v prejšnji sodni praksi, oseba, ki meni, da je zaradi objave podatkov na spletnem mestu prizadeta, vloži tožbo za popravek teh podatkov in izbris vsebin, objavljenih na spletu, bodisi na podlagi kraja vzročnega dogodka pri sodišču, pristojnem za odločanje o celotnem odškodninskem zahtevku, to je sodišču, na območju katerega je sedež izdajatelja teh vsebin, bodisi na podlagi kraja nastanka škode pred sodišči države članice, v kateri je središče njenih interesov.

V zvezi s tem Sodišče pojasnjuje, da zahtevka za popravek podatkov in izbris vsebin, objavljenih na spletu, ni mogoče vložiti pri sodišču, ki ni pristojno za obravnavo celotnega odškodninskega zahtevka, ker je tak zahtevek **enoten in nedeljiv**.

Predmet zahteve za **povrnitev škode** pa je lahko, nasprotno, popolna ali delna odškodnina. Zato ne bi bilo upravičeno iz tega istega razloga izključiti možnosti tožeče stranke, da svoj zahtevek za delno odškodnino vloži pri katerem koli drugem sodišču, ki je pristojno na območju, na katerem naj bi po mnenju te tožeče stranke ta utrpela škodo.

Poleg tega niti učinkovito izvajanje sodne oblasti ne zahteva izključitve te možnosti, ker je sodišče, ki je pristojno zgolj za obravnavanje škode v svoji državi članici, v okviru postopka, ki poteka v tej državi članici, in na podlagi tam zbranih dokazov **v povsem primernem položaju, da presodi obstoj in obseg domnevne škode**.

Nazadnje, dodelitev pristojnosti zadevnim sodiščem za odločanje zgolj o škodi, povzročni na ozemlju njihove države članice, je **pogojena le s tem, da je ali je bila vsebina, ki pomeni kršitev, dostopna na tem ozemlju**, saj člen 7, točka 2, Uredbe št. 1215/2012 v zvezi s tem ne določa drugega pogoja. Določitev dodatnih pogojev bi v praksi pomenila izključitev možnosti zadevne osebe, da svoj zahtevek za delno odškodnino vloži pri katerem koli drugem sodišču, ki je pristojno na območju, na katerem naj bi po mnenju te osebe ta utrpela škodo.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.